

שליחתנו

עיתון פנימי לתלמידי החיידר נט

ח"י למי יוצא?

ח"י אלול לאורך השנים – ציוני דרך בחסידות

ח"י אלול תנ"ח

יום הולדת רבי ישראל בעל שם טוב.
אדמו"ר הרי"צ כינה את היום הזה: "היום המאושר
האמיתי אצל כל החסידים בכל רחבי תבל"

ח"י אלול תע"ד

ביום זה זכה הבעל שם טוב לראשונה להתגלות
אליהו הנביא אליו לבדו (עד אז זכה לראות את
אליהו הנביא רק כשהיה עם הצדיקים הנסתרים)

ח"י אלול תפ"ד

התגלה אל הבעש"ט מורו ורבו אחיה השילוני,
ומאותו יום לימד אותו תורה במשך עשר שנים

ח"י אלול תצ"ד

הבעל שם טוב התגלה ליהודים והתחיל להפיץ את
דרכו, בעקבות הוראתו של רבו, אחיה השילוני

ח"י אלול תק"ה

יום הולדת רבי שניאור זלמן, האדמו"ר הזקן.
באותו יום אמר הבעל שם טוב: "ביום רביעי זה
ירדה נשמה חדשה לעולם שתאיר את העולם
בתורת הנגלה והחסידות, ותהיה לה מסירות נפש
על דרך החסידות, ותצליח עד ביאת המשיח"

ח"י אלול תקנ"ח

הוריו של האדמו"ר הזקן הביאו אותו אל הבעל שם
טוב בגיל שלוש כדי שישאיר לו את פיאות הראש
ויברך אותו. הם סיפרו לילד שזהו "סבא"

ח"י אלול תרנ"ז

ביום זה התחילו לראשונה הלימודים בישיבת
תומכי תמימים, כאשר ייסד אותה האדמו"ר הרשב"ב

יוסי בן דודי היקר,

השבוע כשהטלפון צלצל ואמא שלי עזבה הכול ורצה אליו
בהתרגשות, ידעתי שזה מענדי אחי, שמתקשר מהישיבה.
אצלנו בבית כולם עדיין מתרגשים שיש לנו 'תמים' אמיתי,
שהתחיל הסנה ללמוד בישיבה. אבל מענדי ביקש דווקא
לדבר איתי, הוא אמר לי שאני 'התמים' הבא בתור במספחה
ולכן הוא רצה להתוועד איתי דרך הטלפון לכבוד היום שבו
נוסדה 'ישיבת תומכי תמימים', ט"ו אלול. הוא סיפר לי
שאדמו"ר הרשב"ב הקים את הישיבה כדי לאגד בחורים עם
מסירות נפש על תורה וחסידות. אחרי השיחה הזו אני כבר
ממש מחכה ללמוד כבר בישיבה! מה דעתך? אתה חושב
שאני יכול כבר עכשיו להתכונן להיות 'תמים'?

בג'קה ומג'קה טובה,
שניאור, חסיד

שניאור בן דודי היקר,

אתה בוודאי יודע שהלימודים בפועל בישיבת תומכי תמימים
התחילו כמה ימים לאחר מכן, בח"י אלול, יום הולדתם של
הבעל שם טוב ואדמו"ר הזקן. בהתוועדות ח"י אלול בכיתה,
המורה סיפר לנו מה עשה הבעל שם טוב לפני שהתגלה:
הוא היה עוזר למלמד של ילדים קטנים, אומר איתם שמע
ישראל, מברך איתם ומספר להם סיפורי צדיקים.
דבר ראשון הוא השקיע במינוח של הילדים ליראת שמים!
אז כנראה שגם לחינוך החסידי שלנו עכשיו, כשאנחנו עוד
ילדים - "אח' התמימים", יש חשיבות מיוחדת.

גוט יום טוב!
יוסי, אחי"ק

מדוע נעלמו הנרות?

סיפור א'י אלו

"חלילה לך מלומר זאת" השיב הרב. "כלבים משוטטים מסתובבים בכל מקום, והכלב חמד לו את חבילת הנרות שלך. בשבוע הבא רכוש שוב נרות והבא אותם לבית הכנסת שמים טוב לב."

העגלון עשה כדבר הרב, אלא שגם בשבוע לאחר-מכן משהו מוזר אירע: הנרות נמסו מהר מן הרגיל ועוד בטרם נכנסה השבת הם נמסו לחלוטין. כאשר בשבוע לאחר-מכן נשבה רוח עזה וכיבתה את הנרות, הבין גם הרב שיש דברים בגו.

"אינני יודע מה קורה כאן" הודה הרב. "הצעתך היא שתסע לרבי ישראל הבעל שם טוב שיעץ לך מה לעשות."

הבעל שם טוב האזין לסיפורו של האיש. "נראה שדרך התשובה שהעניק לך הרב המקומי לא מצאה חן בעיני תלמיד חכם צעיר אחד שגר בעיירתכם. ראה: רכוש שוב נרות, ואני מבטיח לך שהפעם הם ידלקו כראוי. עם זאת, כשאתה מגיע לעיירתך מסור לר' יחיאל מיכל שאני מזמין אותו לבוא לשבת קודש אלי למזיבז."

כשר' יחיאל מיכל קיבל את ההזמנה הוא מיהר לצאת לדרך. אך כבר מהרגע הראשון המסע נתקל בקשיים רבים: העגלה התדרדרה לתעלה בצד הדרך, אחד הצירים נשבר ובנוסף לכך הם גם תעו בדרך. רק ביום שישי אחר הצהריים הם הגיעו סוף-סוף לכביש המוביל למזיבז' כשהשמש עמדה לשקוע. מחוסר ברירה הוא נטש את העגלה באמצע הדרך ועשה את דרכו רגלית.

עייף ועצוב עקב העובדה שהוא כמעט חילל שבת, הגיע ר' יחיאל מיכל אל הבעל שם טוב. "שלום עליכם" קיבל אותו רבי ישראל. "ניפר היטב פי כואבת לך העובדה שכמעט חיללת את קדושת השבת."

"האם פעת אתה מבין מדוע הורה הרב לעגלון דרך תשובה פשוטה שכזו? הצער והחרטה שקיננו בליבו של העגלון היו די והותר; גם מחצית הקילוגרם של הנרות יכלו לכפר על חטאו..."

לפני שנים רבות התגורר בעיירה קטנה צעיר בשם יחיאל מיכל. את ימיו הקדיש יחיאל מיכל הצעיר לתורה בבית הכנסת המקומי, שם היה יושב ימים ולילות. איש לא הפיר את הצעיר ולא היה מודע לגאונותו וקדושתו; רק שנים לאחר-מכן הוא יתפרסם כ"המגיד מזלוטשוב".

באחד הימים כשיחיאל מיכל יושב בבית הכנסת, נכנס למקום עגלון העיירה וביקש לשוחח עם הרב בדחיפות. פניו היו אפופות צער ומעיניו זלגו דמעות. "חיללתי את קדושת השבת" סיפר לרב בבכי, "האם תוכל לתת לי דרך תשובה?"

הרב ביקש לדעת מה אירע, והעגלון סיפר כי ביום שישי האחרון הוא נשב מהעיירה הסמוכה כשעגלתו גדושה בסחורה. מסיבה לא ברורה הוא תעה בדרך, ולמרות מאמציו לזרז את הסוסים הוא הצליח להגיע הביתה מספר דקות לאחר שקיעת החמה.

הרב הביט בעגלון בעיניים מלאות רחמים. "שערי תשובה לעולם לא ננעלו" אמר לו ברוך. "ביום שישי הקרוב, רכוש נרות במשקל מחצית הקילוגרם והבא אותם לבית הכנסת. אור הנרות שידלקו בבית הכנסת במשך השבת יכפר על חטאך." העגלון שמח מאוד לשמוע את דברי הרב והודה לו בחום, אך יחיאל מיכל הצעיר לא הצליח להבין. כיצד מחצית קילוגרם של נרות תוכל לכפר על חילול שבת – עבירה חמורה כל-כך?

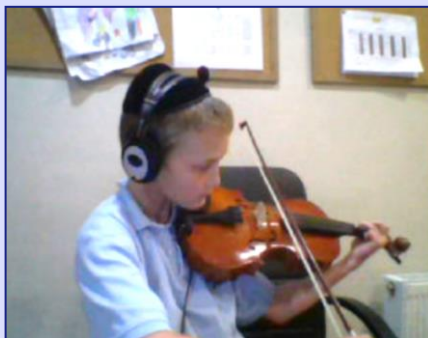
ביום שישי הופיע העגלון ובידיו הנרות. הוא הניח אותם על השולחן על-מנת שהשמש ידליק אותם לפני כניסת השבת. כשפא לבית הכנסת לבוש בבגדי שבת הוא הופתע לגלות שהנרות נעלמו: מתברר כי כלב משוטט נכנס לבית הכנסת, חטף את חבילת הנרות ונעלם כלעומת שפא.

"זהו סימן משמיים שתשובתי לא התקבלה!" מיהר העגלון לרב בבכי.

במסגרת שיעורי אידיש בכיתה ו'
עם המורה מענדי ליברמן
למדנו את השיר "טייערע ברידער"

במהלך השיעור
הפתיע אותנו התלמיד
חיים חיטריק ושלף
כינור, בו ניגן את הניגון
שלמדנו זה עתה.
כולנו התרגשנו!

בכיתה א'
אנו לומדים את הקריאה
בשמחה ובחוויה

מזל טוב!

בכיתה ב' חגגנו התוועדות יום הולדת לתלמיד היקר בערוש קופמן.
החברים השתתפו בשמחתו והכינו לו ברכות וציורים.
בערוש, השליח הצעיר, שיתף את תלמידי הכיתה בתמונות יפות
מהשתתפותו בפעילות במקום שליחותו

במסגרת שיעור משנה, תלמידי כיתה ה'
מצטיינים בהכנת שיעורי בית מושקעים
וצורתיים במיוחד

בין הפותרים נכון עד יום שלישי תיערך הגרלה
כתובת מייל העיתון: shlichuton@gmail.com

הזוכה השבוע:
מוישי זקלס, בריאנסק
כיתה ג'

זכית בפרס קלמר צבאות ה'

חידת ח"י

התדעו?
מה הקשר בין ח"י אלול למספר

12

הפינונט שלנו
מדור חדש מחכה להיפתח בעיתון.
מדור שכולו שלכם, התלמידים!
הכנתם ציור יפה? יצירה מענ"נת?
שלחו אותם למדור "הפינונט שלנו"

רגעים

במדור זה תתפרסם בעז"ה מידי שבוע תמונה של הרבי.
אתם מוזמנים לגלות היכן צולמה התמונה ובאיזה מעמד.

התמונה השבועית:

מזל טוב

